

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Ducháčka a soudců Mgr. Jiřího Kopeckého a JUDr. Ivy Trávníčkové, Ph.D., v exekuční věci

oprávněného: **Optimum Money s.r.o.**, IČO 14086247
sídlem Chládkova 898/2, Žabovřesky, Brno
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Wiedermannem
sídlem Vinařská 580/17a, Brno

proti
povinné: [REDAKCE], narozená dne [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
zastoupená advokátem JUDr. Rostislavem Puklem
sídlem Karlova 252, Veselí nad Moravou

pro zaplacení částky 690.000 Kč a smluvní pokuty 172.500 Kč s příslušenstvím,
k odvolání oprávněného proti usnesení Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 30. 5. 2024,
č. j. 17 EXE 1048/2023-181,

takto:

- I. Usnesení okresního soudu se **potvrzuje**.
- II. Oprávněný je povinen nahradit povinné náklady odvolacího řízení ve výši 23.011 Kč k rukám jejího advokáta do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora uvedeným usnesením zastavil exekuci (výrok I); oprávněnému uložil povinnost nahradit povinné náklady řízení ve výši 78.297 Kč k rukám jejího advokáta (výrok II) a oprávněnému uložil povinnost nahradit soudnímu exekutorovi JUDr. Jiřímu Trojanovskému, Exekutorský úřad Frýdek-Místek, náklady exekuce ve výši 6.655 Kč (výrok III).
2. Rozhodl tak k návrhu povinné na zastavení exekuce pro její nepřipustnost ve smyslu § 268 odst. 1 písm. h/ zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále také jen o.s.ř.), která namítala, že exekuce je nepřipustná z důvodu neplatnosti úvěrové smlouvy ze dne 26.1.2023, která byla formálně koncipována jako smlouva o úvěru určeném pro její podnikatelskou činnost, a dále z důvodu neplatnosti notářského zápisu, který je v dané věci exekučním titulem. Tvrdila, že oprávněný svým postupem při poskytování úvěru povinné obcházel zákon o spotřebitelském úvěru a zneužil její tíživé životní situace.
3. Oprávněný navrhl návrh povinné na zastavení exekuce zamítnout a tvrdil, že mu povinná před uzavřením smlouvy o úvěru sdělila, že jeho část bude použita na úhradu závazků z její podnikatelské činnosti, a to vůči [REDAKCE], jemuž byla částka vyplacena přímo na účet. Povinná od počátku vystupovala vůči oprávněnému jako podnikatel se sedmiletou historií, proto jsou její tvrzení o spotřebitelském charakteru úvěrové smlouvy pouze účelová. Nadto parametry úvěrové smlouvy nejsou v rozporu s dobrými mravy.
4. Při rozhodování o návrhu povinné na zastavení exekuce vyšel exekuční soud především ze zjištění, že exekučním titulem v této věci je notářský zápis sp. zn. N 157/2023, NZ 280/2023, sepsaný notářským kandidátem [REDAKCE]. [REDAKCE] jménem notáře Mgr. Martina Říhy dne Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

26. 1. 2023 na místě samém v [REDACTED], ve spojení s pokračováním notářského zápisu sp. zn. 157/2023, NZ 370/2023, sepsaným v kanceláři notáře dne 6. 2. 2023 podle § 71b zákona č. 358/1992 Sb., notářského řádu (dále také jen n.ř.). V jeho části dohody o splnění a uznání závazku je odkazováno na smlouvu o úvěru uzavřenou mezi účastníky, na jejímž základě se oprávněný zavázal poskytnout povinné peněžní prostředky ve výši 690.000 Kč, které se mu povinná zavázala vrátit spolu se smluvním úrokem ve výši 30 % ročně nejpozději do 25. 7. 2023.
5. Dále vyšel soud prvního stupně ze smlouvy o úvěru, z níž učinil zjištění, že byla uzavřena mezi účastníky dne 26. 1. 2023, jejím předmětem bylo poskytnutí finančních prostředků ve výši 690.000 Kč, které se povinná zavázala vrátit do 25. 7. 2023, přičemž se smluvní strany dohodly, že částka 410.400 Kč bude poskytnuta převodem na účet [REDACTED], zbylá částka 279.600 Kč pak bankovním převodem na účet povinné. Ta se zavázala splatit úvěr spolu s úrokem ve výši 30 % ročně v měsíčních splátkách po 6.900 Kč. Pro případ prodlení se zavázala zaplatit oprávněnému smluvní pokutu ve výši 0,3 % z dlužné nezaplacené částky za každý den prodlení a smluvní pokutu ve výši 25 % z celé částky úvěru za porušení ostatních povinností dlužníka.
6. Zprostředkovatelem uzavřené smlouvy o úvěru byl [REDACTED], vystupující jako [REDACTED] společnosti Fundraisý Consult, s.r.o., jehož prostřednictvím byly povinné zprostředkovány parametry úvěru, a který v minulosti povinné poskytl či zprostředkoval více smluv, na jejichž základě jí byly poskytnuty peněžní prostředky. Byl detailně seznámen s její finanční situací. Oprávněný s povinnou nikdy osobně nejednal, jednal vždy prostřednictvím třetích osob.
7. Povinná byla nejméně od roku 2014 zaměstnána na hlavní pracovní poměr u společnosti [REDACTED] s.r.o. a vedle něj pro svého zaměstnavatele vykonává činnost na základě mandátní smlouvy, podle níž se zavázala, že bude jménem mandanta (zaměstnavatele) na jeho účet za úplatu uzavírat smlouvy s třetími osobami a také vyhledávat zájemce o uzavření smlouvy.
8. Na základě zjištěných skutečností soud prvního stupně vyhodnotil, že povinná před zprostředkovatelem úvěru, [REDACTED], nikdy nezastírala, že potřebuje hradit své jiné dluhy. Proto kdyby oprávněný jednal před poskytnutím finančních prostředků povinné s náležitou opatrností, musel by zjistit, že povinná je zaměstnancem s nízkým příjmem, že v podstatě nepodniká, a že úvěry, které chtěla splatit, jí nebyly poskytnuty za účelem podnikání, ale pro úhradu jiných dluhů. Povinná byla při uzavírání smlouvy o úvěru v postavení spotřebitele a skutečnost, že jí nebyla poskytnuta ochrana předvídaná zákonem o spotřebitelském úvěru, lze klást k tíži oprávněného. Kdyby ten postupoval podle zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále také jen s.ú.), byl by povinen přezkoumat úvěruschopnost povinné a s její finanční bilancí by povinné žádný úvěr poskytnout neměl. Protože povinné nebyla při uzavírání smlouvy ve smyslu § 1810 a násl. o.z. ve spojení se zákonem o spotřebitelském úvěru poskytnuta ochrana jako spotřebiteli, hodnotil soud prvního stupně smlouvu o úvěru ze dne 26. 1. 2023 jako absolutně neplatné právní jednání podle § 588 o.z. pro rozpor s dobrými mravy a se zákonem na ochranu spotřebitele a exekuci podle § 268 odst. 1 písm. h/ o.s.ř. zastavil v celém rozsahu.
9. Proti usnesení okresního soudu brojil včasným odvoláním oprávněný. Namítal, že povinná byla podnikatelkou a musela nepochybně poskytnout oprávněnému podnikatelské důvody pro poskytnutí úvěru, na jejichž základě byla zpracovaná nabídka smlouvy o úvěru zaslána povinné e-mailem, kterou také následně povinná stvrdila svým podpisem. A pokud si povinná takovou smlouvu nepřečetla, a přesto ji podepsala, nemůže být tato nedbalost přičítána k tíži oprávněného. Stejně jako nemůže být oprávněný sankcionován za to, že povinnou ve smlouvě podepsané prohlášení o tom, že uzavírá smlouvu v pozici podnikatele, se nezakládá na pravdě, a že tak oprávněného uvedla v omyl. Oprávněný se v dobré víře spoléhal na pravdivost tohoto prohlášení povinné a na veřejně dostupné informace z živnostenského rejstříku podle nichž ke dni uzavření smlouvy o úvěru byla povinná podnikatelkou téměř 7 let. Oprávněný má za to, že jednal v rámci obvyklé míry opatrnosti, kterou po něm bylo možné objektivně požadovat, to i s ohledem na veškeré prohlášení povinné o tom, že finanční prostředky z úvěru použije na svou Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

podnikatelskou činnost a na úhradu závazků plynoucích z její podnikatelské činnosti. Oprávněný dále namítal, že není subjektem, který poskytuje opakovaně úvěry, ale pouze výjimečně. Stalo se tak maximálně v pěti nebo šesti případech, a nikdy tak nevystupoval jako odborný subjekt pro tuto činnost. Oprávněný navrhl změnu napadeného rozhodnutí a zamítnutí návrhu povinné na zastavení exekuce.

10. Povinná navrhla napadené usnesení okresního soudu jako věcně správné potvrdit. Za nejdůležitější považovala tu okolnost, že přímo s ní nikdo ze zaměstnanců nebo jinak zmocněných osob oprávněným nejednal, jednala pouze s [REDAKCE], který ale zprostředkovatelskou smlouvu s oprávněným uzavřenu nemá, proto dovozovat něco stran důvodu poskytnutí úvěru není možné. Přitom si smluvní strany mají podle § 1728 o.z. poskytnout veškeré skutkové a právní informace pro následný smluvní vztah, k čemuž zjevně nedošlo. Současně se povinná dovolávala § 5 o.z., o povinnosti postupovat s odbornou péčí, kterýžto požadavek naplněn nebyl. Povinné byla předložena úvěrová smlouva a notářský zápis bez vysvětlení, jaké důsledky z toho plynou a jen z akceptace těchto listin povinnou nelze dovozovat to, co dovozuje oprávněný. Dále zopakovala svá tvrzení z řízení před soudem prvního stupně o tom, že [REDAKCE] v době, kdy byla připravována úvěrová smlouva, měl veškeré informace o závazcích povinné, o jejich druhu, a bylo zřejmé, že nejde o podnikatelské závazky. V notářském zápisu povinná uznávala něco, co nebylo skutečností, nebylo splatné, a ani nebyla v prodlení, protože plnění v té době jí ještě nebylo poskytnuto a následující pokračující notářský zápis byl sepsován bez přítomnosti povinné. Jako rozporné s dobrými mravy pak vnímala v notářském zápisu uvedenou kumulaci dvou smluvních pokut. Namítala též, že pokud byl oprávněný schopen v řízení o zastavení exekuce ověřovat evidenci povinné v rejstříku exekucí, podobně mohl postupovat při uzavírání úvěrové smlouvy, a již tehdy by zjistil pochybnosti o úvěruschopnosti povinné.
11. Odvolací soud přezkoumal usnesení okresního soudu podle § 212, § 212a o.s.ř. a dospěl k následujícím závěrům.
12. Okresní soud provedl ve věci dostatečné dokazování a z provedených důkazů učinil odpovídající skutková zjištění, která odvolací soud jako správná převzal.
13. Podle § 40 odst. 1 písm. d/ zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu (dále také jen e.ř.), je exekučním titulem notářský zápis se svolením k vykonatelnosti sepsaný podle zvláštního právního předpisu. Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že notářský zápis se svolením k vykonatelnosti není rozhodnutím a nemá ani účinky, které jsou s rozhodnutím spojovány, přesto je možno jej považovat za exekuční titul, pokud splňuje formální náležitosti stanovené pro sepsání notářských zápisů o právních úkonech – zejména § 62 a násl. zákona č. 358/1992 Sb., notářského řádu, a jestliže obsahuje dohodu osoby oprávněné ze závazkového právního vztahu s osobou ze závazkového právního vztahu povinnou, v níž jsou přesně individualizovány oprávněná a povinná osoba a vyznačen právní důvod plnění, předmět plnění a doba plnění a jestliže osoba povinná v něm svolila k vykonatelnosti. Současně z dosavadní judikatury vyplývá, že notářský zápis se svolením k vykonatelnosti má jen formální charakter, neboť obsahuje takové náležitosti, které jsou potřebné k tomu, aby byl jako titul pro soudní výkon rozhodnutí vykonatelný, přičemž notář jej sepíše na základě dohody oprávněné a povinné osoby, aniž by byl oprávněn zkoumat její podklad v hmotném právu, a to na základě prohlášení povinné osoby, jímž svoluje k jeho vykonatelnosti. Notářský zápis se svolením k vykonatelnosti není sám o sobě samostatným zavazovacím důvodem a ani se jím nezakládá domněnka o existenci dluhu v době jeho sepsání. Platí současně, že nařídí-li soud podle notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti výkon rozhodnutí (exekuci), ačkoliv oprávnění nemá na vymáhané plnění podle hmotného práva nárok, je to důvodem k zastavení jeho výkonu (exekuce) postupem podle § 268 odst. 1 písm. h/ o.s.ř. (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 10. 2000,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

sp. zn. 21 Cdo 267/2000, publikovaný v časopise Soudní judikatura pod č. 1, ročník 2001, str. 45).

14. Jestliže povinná přichází v exekuční věci s návrhem na zastavení exekuce, tedy obranou před proti ní vedené exekuci a namítá, že oprávněnému nenáleží vymáhaná pohledávka, dovolává se v souladu se shora citovanou judikaturou Nejvyššího soudu aplikace § 268 odst. 1 písm. h/ o.s.ř., tedy toho, aby se exekuční soud zabýval tím, zda oprávněnému skutečně pohledávka podle notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti náleží či nikoliv.
15. V projednávané věci povinná v souvislosti s návrhem na zastavení exekuce tvrdí, že smlouva o úvěru ze dne 26. 1. 2023 uzavřená s oprávněným, byla pouze formálně koncipována jako úvěrová smlouva určená pro její podnikatelskou činnost, a že zprostředkovatel úvěru, [REDAKCE], měl veškeré informace o druzích závazků povinné, z nichž bylo zřejmé, že se o podnikatelské závazky nejednalo.
16. V tomto směru je možné odkázat na správné skutkové zjištění soudu prvního stupně o tom, že [REDAKCE] poskytl nebo zprostředkoval povinné více smluv, na jejichž základě jí byly poskytnuty peněžní prostředky, a byl detailně seznámen s finanční situací povinné.
17. Okresní soud v tomto směru správně vyložil, že definice spotřebitele vyplývá z § 419 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále také jen o.z.), podle kterého je spotřebitelem každý člověk, který mimo rámec své podnikatelské činnosti nebo mimo rámec samostatného výkonu svého povolání, uzavírá smlouvu s podnikatelem nebo s ním jinak jedná.
18. K otázce postavení spotřebitele se již v minulosti vyjádřil Nejvyšší soud např. ve věci sp. zn. 25 Cdo 3497/2021, z jehož odůvodnění vyplývá závěr, že spotřebitelem může být nejen nepodnikající fyzická osoba, ale též fyzická osoba – podnikatel, který jedná mimo rámec své podnikatelské činnosti. Obdobný názor je vyjádřen v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 5. 2023, sp. zn. 20 Cdo 1107/2023, podle něhož Nejvyšší soud považuje za ustálenou dlouhodobou praxi dovolacího soudu, že spotřebitelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, tedy která jedná za účelem osobní potřeby ve smyslu spotřeby, neboli nečiní tak opakovaně a za úplatu. Pro odpověď na otázku, zda fyzická osoba uzavírající smlouvu je v postavení spotřebitele, je rozhodující především účel jednání takové osoby, potažmo povaha a účel smlouvy. Pojem spotřebitele má objektivní povahu, a proto je nezávislý na znalostech a informacích, které má dotýčná osoba k dispozici.
19. Na základě výše uvedeného proto platí, že se nelze omezit, při úvaze, zda mezi oprávněným a povinným šlo o vztah spotřebitelský či nikoliv, jen na to, zda povinná byla podnikatelem, ale je třeba vyřešit všechny okolnosti týkající se toho, za jakým účelem byla smlouva uzavírána a k čemu měl úvěr sloužit. Bylo na povinné, aby s ohledem na prohlášení ve smlouvě o úvěru, že je jí úvěr poskytován v souvislosti s její podnikatelskou činností, a že získané prostředky budou použity na její podnikatelskou činnost a úhradu závazků, které jí z podnikatelské činnosti vznikly, stejně jako na své označení v notářském zápisu sp. zn. NZ 280/2023, kde je označena i identifikačním číslem podnikatele a místem podnikání, prokázala, že uzavírání smlouvy o podnikatelském úvěru nesouviselo s podnikatelskou činností, naopak že šlo o spotřebitelský vztah a finanční prostředky potřebovala pro své osobní potřeby. Přitom bylo také třeba vyhodnotit, kdo připravoval text smlouvy o úvěru, a s jakým vstupním požadavkem do předmluvního vyjednávání povinná vstupovala.
20. Všechna tato důležitá skutková zjištění pro rozhodnutí o návrhu povinné na zastavení exekuce soud prvního stupně učinil, zvážil je a dospěl ke správnému závěru, že povinná před zprostředkovatelem úvěru, [REDAKCE], nikdy nezastírala, že potřebuje hradit jiné své dluhy. Správně okresní soud v tomto směru vyhodnotil, že oprávněný měl učinit své zjištění ohledně skutečného účelu uzavírané smlouvy, a nikoli se spokojit pouze s fakty prezentovanými Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zprostředkovatelem úvěru. Pak by zjistil, že povinná je zaměstnancem, že fakticky v podstatě nepodniká, a že uváděné podnikatelské úvěry nebyly poskytnuty pro účely podnikání, ale za účelem hrazení předchozích dluhů povinné.

21. Povinná tak byla při uzavírání smlouvy o úvěru dne 26. 1. 2023 v postavení spotřebitele a měla jí být poskytnuta ochrana předvídaná zákonem o spotřebitelském úvěru č. 257/2016 Sb., tedy měla být přezkoumána její úvěruschopnost (§ 86 zákona č. 257/2016 Sb.).
22. Oprávněný se tomuto náhledu na charakter uzavřené smlouvy o úvěru bránil nejen před soudem prvního stupně, ale i v odvolacím řízení a argumentoval, že povinná byla podnikatelkou, musela nepochybně podnikatelské důvody pro poskytnutí úvěru oprávněnému předložit a důsledkem toho byla následně zpracovaná nabídka smlouvy o úvěru, zaslaná povinné e-mailem a následně povinnou stvrzená podpisem. Za zásadní považoval sdělení povinné, že úvěr potřebuje použít na úhradu svého předchozího závazku z podnikatelské činnosti.
23. K této své obraně oprávněný ale neposkytl žádné důkazní návrhy, které by vyvrátily shora uvedená skutková zjištění soudu prvního stupně o tom, že povinná potřebovala peněžní prostředky na zaplacení svých předchozích dluhů, které nesouvisely s předmětem její živnostenské činnosti. Pokud se oprávněný snažil své tvrzení prokázat textem smlouvy o úvěru, kterou sám koncipoval, pak takový postup blížící se uzavření smlouvy o úvěru adhezním způsobem, není způsobilý zvrátit právní závěr o tom, že povinná při sjednávání úvěrové smlouvy jednala v postavení spotřebitele. O to více, že oprávněný neposkytl žádné konkrétní tvrzení, za jakým podnikatelským účelem, vyplývajícím ze samostatné výdělečné činnosti povinné, povinná úvěrové prostředky potřebovala. Pak se nabízí pouze logický závěr, v souladu se shora citovanou ustálenou praxí dovolacího soudu, např. dle usnesení sp. zn. 20 Cdo 1107/2023, že povinná při sjednávání úvěrové smlouvy jednala za účelem pokrytí své osobní potřeby ve smyslu spotřeby, a nikoliv za účelem své opakované činnosti a za úplatu.
24. Za účelem poskytnutí podnikatelského úvěru je třeba jeho účel alespoň rámcově skutkově vymezit (např. že poskytnuté finanční prostředky budou použity na nákup materiálu, na konkrétní investici apod.). Nic na tom nemění ani tvrzení oprávněného, že poskytuje úvěry pouze výjimečně a stalo se tak pouze v několika málo případech. Pokud není zřejmé (není schopen to prokázat), že poskytuje podnikatelský úvěr, musí být úvěrující srozuměn s tím, že jím poskytovaná finanční služba bude považována za spotřebitelský úvěr (§ 2 odst. 1 s.ú.).
25. Proto soud prvního stupně správně vyhodnotil, že oprávněný, jako poskytovatel úvěru, nesplnil řádně svou povinnost podle § 86 odst. 1 zákona č. 257/2016 Sb., a proto smlouva o úvěru je neplatná podle § 87 odst. 1 tohoto zákona.
26. Je-li neplatný hmotněprávní úkon – smlouva o peněžitém závazku, nemůže jako exekuční titul obstát notářský zápis notáře Mgr. Martina Říhy sp. zn. NZ 280/2023 ze dne 26. 1. 2023 ve spojení s pokračováním tohoto zápisu ze dne 6. 2. 2023, sp. zn. 370/2023, který je v dané věci exekučním titulem. To proto, že ve smyslu § 71b odst. 1 n.ř. se v případě notářského zápisu jedná pouze o procesní dohodu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. 7. 2015, sp. zn. 26 Cdo 4188/2014), podle níž závazkové právní vztahy nevznikají, taková dohoda sama o sobě nemá hmotněprávní povahu a jde pouze o jednu z náležitostí, kterou musí notářský zápis se svolením k vykonatelnosti obsahovat (§ 71b odst. 2 písm. f/ notářského řádu). Pakliže právní důvod pohledávky oprávněného není platný, notářský zápis není způsobilým exekučním titulem. A jediným logickým důsledkem návrhu povinné na zastavení exekuce je její zastavení v celém rozsahu.
27. Již na základě této argumentace je zřejmé, že postup i rozhodnutí soudu prvního stupně v dané věci byl správný.

28. Nad rámec shora uvedeného je ale možné konstatovat, že exekuce nemohla být proti povinné vedena ještě ze dvou důvodů.
29. Předně proto, že smlouva o úvěru ze dne 26. 1. 2023 sice obsahuje podmínky v podobě smluvního úroku ve výši 30 % ročně, smluvních pokut ve výši 0,3 % z dlužné nezaplacené částky za každý den prodlení a ve výši 25 % z celé částky za porušení ostatních povinností dlužníka, které jsou samy o sobě na hranici akceptovatelnosti, ale ve svém souhrnu, zejména byly-li by účtovány souběžně obě smluvní pokuty, vytvářejí neakceptovatelné smluvní ujednání. Podle § 547 o.z. je třeba, aby právní jednání svým obsahem a účelem odpovídalo nejen zákonu, ale i dobrým mravům a případný rozpor je podle § 580 o.z. sankcionován neplatností takového právního jednání.
30. Pokud by byl oprávněným uplatněn nárok na obě smluvní pokuty, povinná by nebyla schopna dříve či později úvěr oprávněnému splácet, dostala by se do tíživé finanční situace. Takové jednání je nemravné a nemůže požívat právní ochrany (srov. § 580 o.z. ve spojení s § 588 o.z.).
31. Nakonec i kdyby smlouva o úvěru byla mezi účastníky sjednána platně, nebyl by předmětný notářský zápis sám o sobě řádným exekučním titulem. Na základě smlouvy o úvěru měl oprávněný poskytnout povinné peněžní prostředky. Smlouva o úvěru byla sepsána dne 26. 1. 2023. Peněžní prostředky byly povinné poskytnuty 2. 2. 2023. Obsahem notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti byl tedy závazek, na jehož základě měl dluh povinné teprve vzniknout vyplacením peněžních prostředků povinné. Bylo by tak možné uvažovat o tom, že dohoda účastníků o uznání závazku a prohlášení povinné o svolení k vykonatelnosti tohoto zápisu jsou vázány na splnění odkládací podmínky (§ 548 odst. 2, věta první, o.z.) – poskytnutí peněžních prostředků. Protože při rozhodování o nařízení exekuce (výkonu rozhodnutí) soud rozhoduje zpravidla bez slyšení povinného a bez jednání (srov. § 253 o.s.ř.) na základě vlastních zjištění, nemůže zkoumat, zda je podmínka, na kterou je vznik právních následků rozhodnutí vázán, splněna či nikoliv. Splnění podmínky proto musí oprávněný doložit (prokázat) již při podání návrhu na nařízení exekuce, a to způsobem v zákoně uvedeným (§ 262 o.s.ř.). Není-li splnění podmínky doloženo (prokázáno), a to ani přes poučení soudem (§ 254 odst. 3 o.s.ř.), nelze exekuci nařídit a takový návrh musí být zamítnut (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 2. 2005, sp. zn. 21 Cdo 1691/2004).
32. Za situace, kdy oprávněný peněžní prostředky na základě smlouvy o úvěru povinné skutečně poskytl, stal by se notářský zápis sp. zn. NZ 280/2023 ve spojení s sp. zn. NZ 370/2023 vykonatelným exekučním titulem, podle kterého by bylo možné nařídit exekuci za předpokladu, že by oprávněný splnění dohodnuté odkládací podmínky (že peněžní prostředky budou oprávněným povinné poskytnuty) prokázal způsobem uvedeným v § 43 odst. 2 e.ř., tedy listinou vydanou nebo ověřenou státním orgánem nebo notářem, z níž je patrné, že se podmínka splnila. Pokud by tak neučinil, nebyly by předpoklady pro nařízení exekuce splněny, protože oprávněný kvalifikovanými listinami neprokázal, že byla splněna podmínka obsažená v notářském zápisu a v prohlášení povinné o svolení k jeho vykonatelnosti (srov. s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. 31 Cdo 2184/2013).
33. Z těchto důvodů odvolací soud věcně správné rozhodnutí soudu prvního stupně podle § 219 o.s.ř. potvrdil, a to včetně závislých nákladových výroků, které jednak důvodně vychází z procesní úspěšnosti povinné (o nákladech řízení mezi účastníky) a ze zavinění zastavení exekuce na straně oprávněného (v případě nahrazení nákladů exekuce soudnímu exekutorovi) a byly vyčísleny ve správné výši.
34. O nákladech odvolacího řízení krajský soud rozhodoval podle § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř. a zcela procesně úspěšně povinné přiznal právo na náhradu nákladů řízení spočívající v odměně advokáta za 2 úkony právní služby po 6.790 Kč (§ 8 odst. 1, § 7 bod 6, § 11 odst. 2 písm. e/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu – dále také jen AT), paušální

náhradě hotových výdajů 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 AT), náhradě cestovného 4.837 Kč z Veselí nad Moravou do Pardubic a zpět (za jednu cestu k jednání soudu při vzdálenosti 460 km tam a zpět a sazbě základní náhrady a ceně pohonných hmot dle § 1, § 4 vyhlášky č. 398/2023 sb.), náhradě za promeškaný čas ve výši 14 půlhodin x 100 Kč (§ 14 odst. 1, 3 AT), vše povýšené o 21 % DPH. Celkové náklady odvolacího řízení ve výši 23.011 Kč (tato částka výslovně povinnou požadovaná nepřevyšuje tímto výpočtem určený zákonný nárok povinné na náhradu nákladů řízení ve výši 24.705 Kč) je oprávněný povinen nahradit povinné k rukám jejího advokáta v zákonné třídenní lhůtě (§ 149 odst. 1, § 160 odst. 1, věta před středníkem, o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o.s.ř.).

Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud, dovolání lze podat do 2 měsíců od doručení tohoto rozhodnutí u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, rozhodoval by o něm Nejvyšší soud ČR v Brně.

Pardubice 3. prosince 2024

Mgr. Jan Ducháček v. r.
předseda senátu